

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra AF GRUNDTVIGS DAGBØGER

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 106.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig01val-shoot-idm140411866666000/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Af Grundtvigs Dagbøger

Jeg laa i København for at studere Theologi, Jeg havde hørt Begyndelsen af Steffens's Forelæsninger over Filosofien, men havde kun halv forstaaet dem, og maatte desuden dengang rejse paa Landet. Jeg kom tilbage i Foraaret 1803, og maatte nu ret begynde at læse. — Jeg gjorde det imidlertid ikke og kom saare sjelden til min Manuduktør. — Det traf sig engang, Jeg kom der, og en af mine Medstuderende, Jeg slet ikke kendte, spurgte ved Timens Ende, om Jeg ej vilde følge med og høre Steffens's Forelæsninger over Göthes Poesier. — Jeg fulgte med, blev fra nu af hans stadige Tilhører, og saare stor er den Indflydelse, disse Forelæsninger have i senere Tid havt paa min Idegang. — End mere, næste Dag blev Han syg, som førte Mig did, og Jeg havde ingen Omgang med Andre, som besøgte dette Kollegium. — Var Jeg ej netop kommet til Manuduktøren, netop den Time, havde Jeg rimeligvis nu tænkt langt anderledes, end Jeg tænker. — Om derved havde været Tab eller Fordel, bliver her slet ikke Spørgsmaalet. —

Jeg optegnede en Del af, hvad Jeg hørte, og ledsagede det med Anmærkninger, der paa det tydeligste forkynde min Uenighed mod Dosenten i Meninger, og Jeg brugte kun hans Sætninger som Eksempler paa interessante Paradokser. —

Jeg fik Attestats med bedste Karakter paa en næsten vidunderlig Maade, og hyrede Mig bort som Ludimagister til en Forpagter paa Falster, og intet uden hans Sendrægtighed tilintetgjorde dette Skridt, der maatte ført til ganske andre Resultater. —

Jeg laa hjemme, og Kedsomhed drev Mig til Arbejde, hvorfra Jeg saa temmelig havde afvandt Mig. — Jeg fremtog atter Nordens Krøniker, og vilde skrive Fortællinger om de gamle Nordboer. —

[Septbr 10]

Jeg skrev om Palnatoke, vilde konsulere Jomsvikinga Saga. — Efter megen Omspørgsel erfor Jeg, at Arngrim Jonsens Oversættelse af samme ej var mere til, og nu besluttede Jeg at lære Islandsk. Skønt Forsættet kun halv udførtes, sattes Jeg dog i Stand til at kaste et lysere Blik paa Nordens Oldsager, hvilket, hvis Jeg lever, vil bestemme en Del af mine Foretagender. —

Jeg rejste til København for at læse Islands Sagaer, og om muligt ved Hjælp af Konditioner eller Stipendier blive der. —

Det første opfyldtes halvt, det Sidste slet ikke, men denne